

Пролісок

portal.prolisok.org

січень
2016
№5
(164)

ІНФОРМАЦІЙНИЙ ВІСНИК

Газета Кіровоградського обласного навчально-виховного комплексу
(гімназія-інтернат – школа мистецтв)

Сьогодні в номері:

Мозаїка
п'євських
вражень II-Б

4-5 см.

Кохання

8 см.

Приємні
спогади

2-3 см.

Приємні спогади

На зимових канікулах учні 10-Б та 10-В класів мали унікальну можливість здійснити поїздку у Львів.

О шостій годині ранку ми прибули до Львова – чарівного міста величних пам'яток архітектури, розкішних храмів, старовинних площ, затишних вуличок та музеїв.

Ми трішки відпочили у нашому готелі та відправилися на екскурсію в гори. Наша подорож розпочалася прогулянкою мостом через річку Стрий. Зважаючи на сильний вітер, це було нелегко, адже він збивав нас з ніг та виривав з рук речі. Це справді незабутні емоції, які переповнювали кожного з нас.

У світі існує безліч цікавих та незвичайних місць, які дивують та зачаровують не одне покоління туристів. Таким місцем є красиве і таємниче Мертве озеро, яке знаходиться

на висоті 800 метрів над рівнем моря. Як ми згодом дізналися від екскурсовода, це озеро відоме під різними назвами, зокрема його називають Журавлиним, а також Морським Оком. На одному боці Мертвого озера є прекрасний майданчик, де ми усі зробили спільне селфі. Чудова природа, різнокольорові мохи, які оточують водойму з усіх боків і цілковита тиша створюють неповторне враження.

Окрасою могутніх карпатських гір є його численні мальовничі водоспади. Побачити їх приїжджають люди з усіх усюд, тож подорож в один з таких куточків природи стала чудовим доповненням до нашої поїздки. Чисте гірське повітря та шикарні краєвиди навколишніх гір зробили нашу екскурсію цікавою та пізнавальною.

Львів – неймовірне місто, яке має безліч

ГІМНАЗИЙНЕ ЖИТТЯ

цікавих місць. У цьому ми впевнились наступного дня, коли мали змогу відвідати Личаківське кладовище, музей народної архітектури та побуту «Шевченківський гай», Високий замок, собор Святого Юра, музей-аптеку. Коли відвідуєш такі місця, то здається, що ніколи й нічого прекраснішого не бачив, як ці краєвиди – такі чарівні та казкові.

Увечері ми мали чудову можливість переглянути балет «Жизель» у Львівському національному академічному театрі опери та балету імені Соломії Крушельницької.

Найшвидше промайнув третій день, який вразив нас музеєм зброї «Арсенал». Він

представляє виставку старовинних видів зброї. Також тут знаходяться предмети захисного озброєння і військового спорядження, колекція посуду із зображенням зброї та військових орденів.

Напевно надовго у нашій пам'яті закарбуються відвідини музею історичних

коштовностей «Королівські Зали». Щире захоплення у гімназистів викликали парадні портрети коронованих осіб та аристократів, старовинні корпусні меблі, жіночий секретер, інкрустований слоновою кісткою та чоловічий кабінет-секретер із безліччю шухлядок. Але до душі усім нам припало прослуховування музичної скриньки «Symphonion».

Цього дня ми ще запланували відвідини львівських цікавинок – копальні кави та

майстерні шоколаду. Загальновідомим є той факт, що Львів – це місто кави та шоколаду, тому на цей день ми чекали з особливим бажанням, адже згодом на наших очах майстри почали видобувати каву, а також вразили усіх присутніх технікою виготовлення та переплавки шоколадних виробів різної форми та величини.

Увечері ми насолодились спілкуванням із чудовими людьми та атмосферою у цій частині нашої країни.

Останній день ознаменувався ще однією незабутньою екскурсією Львовом. Ми прогулювались вуличками цього старовинного міста, дізнаючись його багатовікову історію. У цей день ми відвідали інтерактивний музей «D.S. Таємна аптека», де пройшли освячення у таємні аптекарі, а також випили «еліксир щастя».

Дякуючи нашим учителям та екскурсоводам, ми отримали купу надзвичайних вражень та позитивних емоцій.

Мозаїка львівських вражень 11-Б

Львів – це, мабуть, найчарівніше місто України. Привітні люди, казкова архітектура, аромат кави та шоколаду – все це одразу зачаровує мандрівника, який вперше тут опинився. Гуляючи середньовічними вузькими вуличками Старого Львова, він обов'язково відкриє двері хоча б однієї з багатьох маленьких затишних кав'ярень – запах, який розноситься по всій вулиці, так і манить насолодитися кавою, яку привозять з різних куточків світу. Кожна кав'ярня має неповторний інтер'єр та особливий мікроклімат, а тому відвідувач не просто відпочиває – він із задоволенням поринає в чарівну ауру міста Лева.

Софія Морозова

Побачене у Львові мене дуже вразило. Захоплюючі пейзажі Старого міста, які відкрились перед нами на вершині Високого Замку і на башті Ратуші, змусили нас у захваті затримати подих. Кожного з нас заворожувала урочиста велич та неймовірна краса культових споруд: Гарнізонний храм святих апостолів Петра і Павла, Собор святого Юра, Латинський кафедральний собор.

Усвідомлення, того, що все це створене на нашій Батьківщині, змушує пишатись українською культурою та людьми, які доклали свій талант та працю до її розвитку

Катерина Овсійчук

Кожен, хто вперше збирається відвідати Львів, вже знає про нього як про туристичне місто з унікальною історією та архітектурою. Але коли потрапляєш туди, одразу розумієш, що воно набагато краще і цікавіше, ніж ти очікував! Між вишуканими спорудами Старого міста, побудованими в стилі бароко, класицизму та модерну – вузькі мініатюрні вулички, якими кавалери гуляють з красивими дамами в пишних сукнях і капелюшках з вуаллю, а потім сідають у карету, у яку запряжені породисті коні з багатою позолоченою зброєю, і їдуть до оперного театру на виставу за участю якоїсь світової знаменитості. Львів – місто, де на кожному кроці тебе очікує диво. У Королівських палатах можна подивитися на своє відображення у дзеркалі, в якому себе бачили примхливі принцеси, і послухати музику зі справжньої музичної шкатулки. Усім відомо, що кава у Львові не росте. Але це не проблема: є копальня кави, після відвідування якої майже віриш, що тут дійсно видобувається цей ароматний напій. А річка, яка протікає під оперним театром ім. Соломії Крушельницької, а дім Легенд, а Криївка, а вуличка, яка має декілька назв одночасно, а кав'ярня, де справжніми господарями відчувають себе коти! Щоб побувати в усіх цікавих місцях Львова, звичайно, потрібен час. Я обов'язково знайду його!

Ірина Синецька

ГІМНАЗИЙНЕ ЖИТТЯ

Мені особливо запам'яталася наша подорож до прикарпатського селища Розгірче. Щоб дійти до нього, ми повинні були пройти вузький міст довжиною 400 метрів, під яким протікає річка Стрій. Потім нам пощастило спробувати на смак воду з цілющого джерела. Пан Юрій, наш екскурсовод, пояснив нам, що особливо корисна вона для людей з хворобами нирок і шлунку. Ідучи далі, ми милувалися Карпатськими схилами та на повні груди вдихали свіже повітря, сповнене запахи хвойних дерев. Селище Розгірче має таку назву, тому що розташоване там, де розходиться гірський хребет. Село маленьке, в ньому усього 500 жителів, тут немає школи, але є красива церква і пам'ятне місце – монастир, який у давнину видовбали у скелях монахи, що прагнули усамітнитися. Оглянувши фрагменти розписів, які до сьогодні залишилися на стінах кам'яних келій, ми продовжили подорож. Наша група побувала біля знаменитого Мертвого озера, в якому немає нічого живого, окрім пугловок та п'явок, і не перегнивають дерева. Це відбувається тому, що в озері виділяється сірководень. Ми милувалися справжнім карпатським водоспадом та набрали смачної води з ще одного цілющого джерела. Повернувшись до Львова, ми зрозуміли, що нам дуже пощастило з погодою: у місті стіною стояв дощ.

Надія Веселовська

Однією з пам'ятних сторінок поїздки на Львівщину залишилася для нас екскурсія до старовинного міста Жовкви. Це місто дуже маленьке, але має довгу й захоплюючу історію. Воно засноване у 1368 році. Сьогодні центральна частина Жовкви оточена кам'яною брамою, яка збереглася не повністю, але допомагає нашій уяві відтворити буремні часи середньовіччя. І досі містяни вважають, що «голова» їхнього міста – це ратуша, «серце» – костел святого Лаврентія XVII ст, «руки та ноги» – в'їзд у містечко. Наш екскурсійний автобус ввіз нас у місто через «праву руку» – і відразу перед нами відкрилася чарівна панорама площі Ринок (площа Вічева), майже як у Львові. У центрі площі ми побачили залишки ганебного стовпа, який і сьогодні нагадує містянам про необхідність пристойної поведінки та дотримання законів. Ми відвідали костел святого Лаврентія, Василівський православний собор, синагогу і були здивовані, що в такому маленькому містечку одночасно існує стільки культових споруд для представників різних релігійних напрямків.

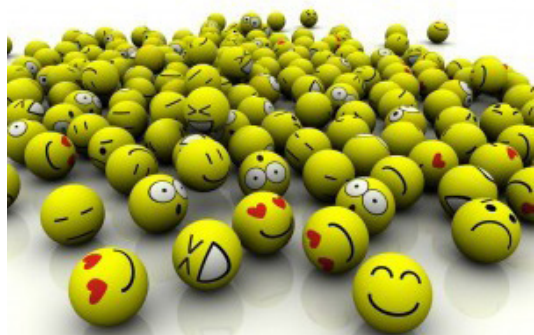
Повертаючись до Львова, ми відвідали дерев'яну католицьку церкву без єдиного цвяха. Коли ми підійшли до входу храму, то побачили, що він зачинений. Наш екскурсовод, пан Юрій, зателефонував священику, який розповів йому, де захований ключ, і дозволив впустити нас до церкви. Ми були приємно вражені такою довірою до зовсім не знайомих людей.

Інна Сімоненко

Інтернет-спілкування

Лихоліт Вікторія, 10-Г клас

Однією з найактуальніших тем сьогодні є тема Інтернет-спілкування. Зараз люди умовно поділились на дві групи: одні ставляться до спілкування в мережі Інтернет досить спокійно, а інші – так звані Інтернет-залежні люди. Гірше є те, що це не просто залежність, а хвороба, яку вчені відносять до психічного розладу. Інтернет-залежність – це явище, яке в останні роки набуло справді вражаючого розмаху. Особливо небезпечною воно є для дітей і підлітків, адже їм набагато складніше самостійно впоратися з потягом до онлайн-життя і вчасно зупинитися.

Як і звичайна хвороба, Інтернет-залежність має свої симптоми: непереборне бажання «залізити» в Інтернет; нездатність контролювати свій час; розумове або фізичне виснаження; порушень сну або

концентрації уваги, дратівливість, депресія, знервованість, труднощі у спілкуванні з людьми в реальному житті. Це пов'язано з тим, що вся енергія та вільний час віддається спілкуванню в Інтернеті. І нехай би спілкуванню... Але дуже часто «пошановувачі спілкування» просто сидять і чекають на нові повідомлення.

Сама Інтернет-павутина не так «затягує», як мережі, які складають її. Найпопулярніші: «Вконтакті», «Інстаграм», «Твіттер», «Фейсбук». Постійне бажання перевірити повідомлення «Вконтакті» чи оновити сторінку в «Інстаграмі» змушує замислитись, наскільки ви залежні від Всесвітньої павутини. У школярів підліткового віку залежність від Інтернету може говорити про наявність психологічних проблем: нереалізованості в колі спілкування, проблемних відносинах

у родині, труднощів з навчанням, від яких підліток поринає у більш успішне віртуальне життя. Якщо ця залежність дійсно є сильною, треба неодмінно вжити заходів, інакше це може погано закінчитись. Для тих, хто не може відірватися від Інтернету, можна дати лише одну пораду: живіть реальним життям, воно яскравіше, любіть його, спілкуйтеся з реальними людьми, живе спілкування завжди радує!

«Я знаю точно: серед моїх предків є ті, хто достоїн слави...»

Я вважаю, що серед моїх предків є достатньо таких, хто справді достоїн слави, а деякі з них могли б навіть увійти в історію (це, можливо, моя суб'єктивна думка).

Особливе місце у моєму житті відіграє дідусь. Це дуже розумна, інтелігентна, мудра людина, яка досягла всього, що має, виключно

«як зазначає відомий український літературознавець Григорій Ключек...», розумію, що хоча і не ношу дідусеве прізвище, а батькове, все одно є представником свого роду, у якому переплелось польське й українське коріння. Розумію, що і вимоги знайомих до мене, моїх вчинків, дій – інші, суворіші, бо батьки – вчені, викладачі, дідусь – академік, експеритор педагогічного університету, тож і онук повинен «тримати марку». Це важко. Прагну, намагаюся, бо є до чого прагнути, є на кого рівнятися!

Баранюк Богдан, 11-А клас

власною наполегливістю. Як не дивно, коли він закінчив школу, то мав п'ятірки з усіх предметів, крім української літератури, хоча перечитав усю сільську бібліотеку (а деякі книжки ще й двічі!). Зараз мій дідусь – Григорій Дмитрович Ключек – академік, літературознавець, письменник. Те, що не вдалося, стало сенсом життя. З гордістю перечитую рядки у шкільному підручнику «Українська література. 7 клас»:

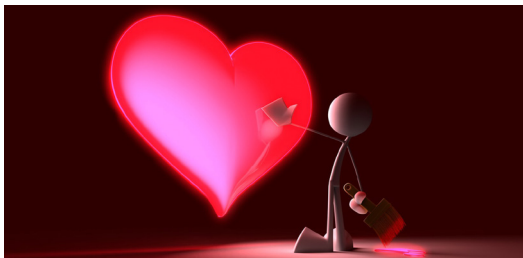

Кохання

«Слухай серце, а не радіо. Дивись в очі, а не на екран телевізора. Відкривай душі, а не сторінки в Інтернеті. І будеш знати правду...»

Святослав Вакарчук

Кохання... Багато хто мріє про справжнє... Воно буває різним. В кожного своє розуміння кохання. Всі ми відчуваємо його по-різному. Та чи може людина керувати цим почуттям? Кохання штовхає людину на необдумані, часом божевільні вчинки. Через нього були війни, утворювалися і розпадалися імперії, спонукало людей до змін. Змін у кращий бік. Людина прагне вдосконалити себе, аби бути вартою своєї другої половинки. Обирати потрібну людину, якій можна довірити своє життя, відкрити душу. Заради кого можна забути про свою гордість та самолюбство, піти на жертви. Кого можна зробити щасливим.

зрада. Найгірше, що може зробити людина – це зрадити. Зрадити того, хто тобі довіряв, хто розповідав про свої почуття, хто не боявся сказати найщиріші слова кохання. І лише ті, хто зможе пробачити вищеперераховане, люблять по-справжньому.

Люди розділилися на дві частини: ті, які вважають, що кохання існує, і ті, які вважають, що його немає. Як можна думати, що його немає, коли воно таке справжнє, щире, чисте, завжди навколо нас, але багато хто цього не помічає. Воно часто засліплює людину до втрати адекватності, але водночас і допомагає нам не втрачати надію та жити. Кохання повертає людину до життя навіть після найстрашніших подій.

Кохання зупиняє час. Закоханих видно одразу. Вони багато посміхаються, їхня посмішка може осяяти весь світ. Часто дивляться один на одного і ніколи – на годинник. Їхні погляди палкі й розповідають більше, ніж будь-які слова.

Для мене кохання – це щось дуже особисте. Те, що ніяк не можна описати словами, та я можу точно сказати, що довіра, розуміння та повага – це те, без чого не може існувати це почуття.

Марчинська Олександра, 10-А клас

Але ж ми не обираємо, кого любити. Ми просто любимо... Любимо тих, кого подарувала нам доля. Без любові наше життя безнадійне. Людина, що ніколи не кохала, даремно прожила життя. Найсвітліше почуття в світі, з якого і починається наше життя, спонукає нас на подвиги. Коли кохаєш, не помічаєш жодного недоліку в людині. В твоїх очах – це одні лише плюси.

Людина – істота дуже непостійна, тому поруч із світлим почуттям кохання можуть з'явитися ревності, недовіра, брехня або навіть

Відповідальні за випуск: Шепель В.О., Французан Н.О.
Голова комісії інформації УПГ.

Редакція не несе відповідальності за зміст матеріалів

Веб-адреса: http://portal.prolisok.org/gazeta_prolisok.html

Всі права захищені © 2016 Надруковано в ТЦ облкомплексу, тираж 40 екз.